

Obdarowanie

Przeczytaj poniższe informacje znajdujące się na stronie temples.ChurchofJesusChrist.org i odzyskaj odpowiedzi na następujące pytanie:

- W jaki sposób jestem błogosławiony przez Pana, kiedy otrzymuję swoje obdarowanie?

Kiedy przystępujesz do Kościoła, otrzymujesz dwa obrzędy: chrzest i konfirmację. W podobny sposób obdarowanie świątynne składa się z dwóch części.

W pierwszej części przyjmiesz indywidualnie i w odosobnieniu obrzędy zwane „obrzędami wstępnymi”. Obrzędy te zawierają szczególne błogosławieństwa związane z twoim boskim dziedzictwem i potencjałem. W ramach tych obrzędów będziesz również upoważniony do noszenia świętego odzienia świątynnego.

W drugiej części otrzymasz pozostałą część obdarowania w grupie. Odbywa się to w pokoju do nauczania w towarzystwie innych osób, które przyszły do świątyni. Przedstawiane są wydarzenia, które stanowią część planu zbawienia. Należą do nich: Stworzenie, Upadek Adama i Ewy, Zadośćuczynienie Jezusa Chrystusa, Odstępstwo i Przywrócenie. Dowiesz się także więcej o tym, w jaki sposób wszyscy ludzie mogą powrócić do obecności Pana. Część obdarowania jest prezentowana za pomocą filmu, a część przez osoby prowadzące obrzędy świątynne.

Podczas obrzędu obdarowania zostaniesz zaproszony do zawarcia konkretnych przymierzy z Bogiem. Należą do nich:

- Prawo posłuszeństwa, które obejmuje dążenie do przestrzegania przykazań Boga
- Prawo składania ofiar, które obejmuje robienie wszystkiego, co w naszej mocy, aby wspierać dzieło Pana i dokonywać pokuty ze złamanym sercem i skruszonym duchem
- Prawo ewangelii, które jest wyższym prawem nauczonym przez Jezusa Chrystusa, kiedy był na ziemi
- Prawo czystości moralnej, które polega na utrzymywaniu stosunków seksualnych jedynie z osobą, z którą jesteśmy legalnie i prawnie zaślubieni zgodnie z prawem Boga
- Prawo poświęcenia, które oznacza poświęcanie naszego czasu, talentów i wszystkiego, czym Pan nas pobłogosławił, w celu budowania Kościoła Jezusa Chrystusa na ziemi

Kiedy dotrzymujesz swoich przymierzy, zbliżasz się do Zbawiciela, a twoja relacja z Nim staje się silniejsza. Bóg obiecuje, że ci, którzy dotrzymują swoich przymierzy, otrzymają błogosławieństwa w tym życiu oraz możliwość powrotu do życia z Nim na zawsze.

Pod koniec obrzędu obdarowania uczestnicy symbolicznie powracają do obecności Pana, wchodząc do pokoju celestialnego. Możesz tam poświęcić czas na rozważanie, modlitwę, czytanie pism świętych lub ciche dzielenie się swoimi przemyśleniami z rodziną i przyjaciółmi. Jest to miejsce spokoju, w którym możesz również znaleźć pocieszenie i boskie przewodnictwo. (Zob. „About the Temple Endowment” [O obdarowaniu świątynnym], strona internetowa temples.ChurchofJesusChrist.org.)

Przykład Brigham Younga

Dyskusja nr 1

WYZWANIE, JAKIM JEST PRZEMAWIANIE PUBLICZNE

Rozpocznij, zadając pytania takie, jak:

- Jakie masz odczucia w odniesieniu do publicznego przemawiania? Dlaczego?

Przeczytaj na głos albo streść następującą opowieść:

Jednym z największych wyzwań Brigham Younga było przemawianie publicznie. Powiedział: „Mój język był tak ubogi, jak ubogi może być człowiek” (w: *Journal of Discourses*, 5:97). Przypomniał sobie sytuację, która miała miejsce tydzień po jego chrzcie, kiedy to oczekiwał czterech doświadczonych mówców, członków Kościoła, którzy mieli głosić ewangelię, ale nie pojawili się. Powiedział:

Byłem bardzo niedojrzały, jeśli chodzi o publiczne przemawianie i wiedzę o świecie; lecz Duch Pana spoczął na mnie i poczułem, że moje kości miał strawić ogień, jeśli nie przemówię do ludzi i nie powiem o tym, co widziałem, słyszałem i czego się nauczyłem — czego doświadczyłem i czym się radowałem. Pierwszy dyskurs, jaki wygłosiłem, zajął ponad godzinę. Otworzyłem usta i Pan je napełnił. (Brigham Young, w: *Journal of Discourses*, 13:211)

- Na czym polegała trudność w tym, czego dokonał Brigham Young?

Poproś uczniów, aby przeczytali Doktrynę i Przymierza 100:5–6 (zob. także II Ks. Mojżeszową 4:12; Przypowieści Salomona 16:1). Następnie zapytaj:

- W jaki sposób doświadczenie Brigham Younga było związane z tymi wersetami?
- Czego uczysz się o Panu, co może ci się przydać?

Opowiedz o tym, jakie masz odczucia związane z zaufaniem do Pana i mówieniem o tym, co wiesz.

Dyskusja nr 2

POŚWIĘCENIE BRIGHAMA W SŁUŻBIE

Rozpocznij od zadania następującego pytania:

- Jakich poświęceń wymaga służba na misji?

Przeczytaj na głos albo streść następującą historię:

Tego samego roku, kiedy Brigham Young został ochrzczony, zmarła jego żona. Wielkim kosztem zorganizował opiekę nad dwójką swoich dzieci i służył na misjach w Nowym Jorku i w Kanadzie, gdzie ochrzcił kilka osób.

Po około roku służył na misji Brigham opisał swoje przybycie do Kirtland w stanie Ohio:

Jeśli ktokolwiek zgromadził się ze świętymi i był ode mnie biedniejszy — to dlatego, że nie miał nic [...]. Miałem dwójkę dzieci pod opieką [...]. Byłem wdowcem [...]. [Nie miałem] butów na nogi, poza tymi, które pożyczyłem. Nie miałem odzieży zimowej, z wyjątkiem ręcznie uszytego płaszcza, który nosiłem od trzech czy czterech lat [...]. Podróżowałem, głosiłem ewangelię i rozdawałem każdego dolara, który był moją własnością. (*Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* [1997], str. 243)

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie Ew. Łukasza 18:18–23 i odszukanie, czym różniła się reakcja Brigham Younga na zaproszenie do służby od odpowiedzi mężczyzny, który

w opisanym fragmencie rozmawiał ze Zbawicielem.

- Jaka wiedza o Panu może przygotować nas na dokonywanie poświęceń, jakich dokonał Brigham Young?
- W jaki jeszcze sposób, poza służbą na misji, Pan chce, abyśmy poświęcili się, żeby Mu służyć?

Opowiedz o tym, jakie masz odczucia związane z gotowością do poświęcania się w służbie Panu.

Dyskusja nr 3

MISJA BRIGHAMA W ANGLII

Rozpocznij od zadania następującego pytania:

- Z jakich powodów misjonarz potrzebuje pomocy Pana?

Przeczytaj na głos albo streszcz następującą historię:

Po ponownym zawarciu małżeństwa i służbie na pięciu innych misjach Brigham został powołany wraz z innymi Apostołami do służby na misji w Anglii.

Brigham opisał swoją misję:

Dotarliśmy [...] jako obcy przybysze w obcym kraju i bez grosza. Jednak dzięki łasce Boga pozyskaliśmy wielu przyjaciół, założyliśmy Kościoły w prawie każdym odnotowanym miasteczku i mieście w królestwie Wielkiej Brytanii, ochrzciliśmy od siedmiu do ośmiu tysięcy ludzi, wydrukowaliśmy 5000 egzemplarzy Księgi Mormona [...], i pozostawiliśmy zasiane w sercach wielu tysięcy nasiona wiecznej prawdy [...]; we wszystkim tym uznaję rękę Boga. (*Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* [1997], str. 6)

Poproś jednego z uczniów o przeczytanie słów Ammona w Ks. Almy 26:12–13. Następnie zapytaj:

- W jaki sposób wypowiedź Brigham Younga można porównać do słów Ammona?
- Dlaczego, twoim zdaniem, poleganie na Panu jest niezbędne, kiedy staramy się Mu służyć?
- W jaki sposób starałeś się polegać na Panu, służąc Mu?

Podziel się swoimi przemyśleniami lub odczuciami na temat polegania na Panu w służbie.

Nauczanie prawd z Doktryny i Przymierzy 130

Przygotowanie lekcji:

Krok 1.: Wybierz jeden z poniższych tematów do studiowania i przestuduj wymienione zasoby. Zwracaj uwagę na myśli, pomysły i odczucia pochodzące od Ducha Świętego, związane z tym, co czytasz. Możesz także poszukać innych materiałów źródłowych, które pogłębią twoje zrozumienie wybranego tematu.

Krok 2.: Przygotuj pięcio- lub siedmiominutowy zarys lekcji na wybrany temat. Możesz wykorzystać następujące pytania, które pomogą ci w przygotowaniach:

- W jaki sposób prawdy te wpływają lub powinny wpływać na naszą relację z Ojcem Niebieskim i Jezusem Chrystusem?
- W jaki sposób mogę korzystać z pism świętych i słów proroków, aby pomóc bliźnim lepiej zrozumieć ten temat?
- Co mogę zrobić, aby pomóc innym osobom zaangażować się w lekcję i aktywnie w niej uczestniczyć?
- O jakich doświadczeniach mogę opowiedzieć lub o czym mogę świadczyć?
- Co mogę zrobić, aby pomóc innym osobom zastosować ten temat w ich życiu?

Studuj tematy i materiały źródłowe:

OPCJA 1.: WIEDZA I INTELIGENCJA POWSTANĄ Z NAMI PODCZAS ZMARTWYCHWSTANIA.

Zasoby do studiowania:

Doktryna i Przymierza 130:18–19; zob. także Doktryna i Przymierza 88:118; 93:36.

Starszy Neal A. Maxwell (1926–2004) z Kworum Dwunastu Apostołów nauczał:

Kiedy zastanawiamy się nad tym, co powstanie z nami podczas zmartwychwstania, wydaje się jasne, że powstanie z nami nasza inteligencja — i to nie tylko nasze IQ, lecz także nasza umiejętność przyjmowania i stosowania prawdy. Powstaną z nami nasze talenty, atrybuty i umiejętności; z pewnością też nasza umiejętność uczenia się, stopień naszej samodyscypliny oraz zdolność do pracy. (Neal A. Maxwell, *We Will Prove Them Herewith* [I tak ich wypróbujemy] [1982], str. 12)

OPCJA 2.: OTRZYMUJEMY BŁOGOSŁAWIEŃSTWA OD BOGA, PRZESTRZEGAJĄC JEGO PRAW.

Zasoby do studiowania:

Doktryna i Przymierza 130:20–21; zob. także Ew. Jana 7:17; Doktryna i Przymierza 82:10

Prezydent Russell M. Nelson nauczał:

Jeśli naprawdę chcecie otrzymać dane błogosławieństwo, lepiej dowiedźcie się, od jakich praw jest ono zależne, a następnie pracujcie nad posłuszeństwem tym prawom. (Russell M. Nelson, „The Mission and Ministry of the Savior: A Discussion with Elder Russell M. Nelson” [Misja i posługa Zbawiciela. Dyskusja ze Starszym Russellem M. Nelsonem], *Ensign*, czerwiec 2005, str. 19)

OPCJA 3.: OJCIEC NIEBIESKI I JEZUS CHRYSZTUS MAJĄ POWŁOKĘ Z CIAŁA I KOŚCI. DUCH ŚWIĘTY JEST ISTOTĄ DUCHOWĄ.

Zasoby do studiowania:

Doktryna i Przymierza 130:22–23; zob. także Ew. Mateusza 3:13–17; Dzieje Apostolskie 7:55–56

Starszy Jeffrey R. Holland z Kworum Dwunastu Apostołów nauczał:

Wierzmy, że te trzy boskie osoby, stanowiące jedną Boską Trójcę, są zjednoczone w celu, w sposobie zachowania, w świadectwie, w misji. Wierzmy, że są przepelnione tym samym bożym poczuciem miłosierdzia i miłości, sprawiedliwości i łaski, cierpliwości, przebaczenia i odkupienia. Myślę, że właściwe będzie, jeśli powiem, iż wierzymy, że są Oni jednością w każdym znaczącym i wiecznym aspekcie, jaki można sobie wyobrazić, *za wyjątkiem* przekonania, że są trzema osobami połączonymi w jedną istotę [...]. Oznajmiamy, że na podstawie pism świętych oczywiste jest, iż Ojciec, Syn i Duch Święty są odrębnymi osobami, trzema boskimi istotami. (Jeffrey R. Holland, „Jedyny prawdziwy Bóg i Jezus Chrystus, którego posłał”, *Liahona*, listopad 2007, str. 40–41)

Jezus Chrystus prosi nas, abyśmy przygotowali się na Jego Drugie Przyjście poprzez...

... porzucenie Babilonu (niegodziwości) (zob. Doktryna i Przymierza 133:4–5, 7, 12–14).

Prezydent Dieter F. Uchtdorf, służący wówczas w Pierwszym Prezydium, nauczał:

Ze starożytnego miasta Babilon pozostały ruiny. Jego przepych już dawno minął. Jednakże światowość i niegodziwość Babilonu wciąż trwają. Od nas teraz zależy, czy będziemy żyć jako osoby wierzące w niewi-
erzącym świecie [...]. Będziemy musieli pokonać presję otoczenia, nie ulegać popularnym trendom
czy fałszywym prorokom, lekceważyć ośmieszenie bezbożnych, opierać się pokusom złego, a nawet
przezwyciężyć nasze własne lenistwo. (Dieter F. Uchtdorf, „Nie bój się, tylko wierz!”, *Liahona*, listo-
pad 2015, str. 77–78)

... gromadzenie Izraela (zob. Doktryna i Przymierza 133:4, 7–9, 37–38).

Prezydent Russell M. Nelson przypomniał nam:

Za *każdym* razem, gdy robicie *cokolwiek*, co pomoże *komukolwiek* — po którejkolwiek stronie zasłony —
zrobić krok w kierunku zawarcia przymierzy z Bogiem i utrzymania niezbędnych obrzędów chrztu
i w świątyni, pomagacie gromadzić Izrael. Tak, to takie proste. (Russell M. Nelson, w: „Nadzieja Izraela”
[Ogólnoswiatowe uroczyste spotkanie dla młodzieży, 3 czerwca 2018], strona internetowa broadcasts.
ChurchofJesusChrist.org)

... odpokutowanie i bycie uświęconym poprzez Jezusa Chrystusa (zob. Dok-
tryna i Przymierza 133:5, 16, 34–35, 62).

Siostra Carol F. McConkie, która służyła jako Pierwsza Doradczyni w Generalnym Prezydium Organizacji
Młodych Kobiet, wyjaśniła:

Mając wiarę w Jezusa Chrystusa i Jego Zadośćuczynienie, możemy stać się [czyści], bez skazy, jeśli
wyrzekamy się wszelkiej bezbożności i szczerze pokutujemy. Zostajemy [ochrzczeni] przez zanurzenie dla
odpuszczenia grzechów. Nasze dusze zostają uświęcone, kiedy z otwartym sercem przyjmujemy Ducha
Świętego. Co tydzień bierzemy udział w obrzędzie sakramentu. W duchu pokuty, szczerze pragnąc
prawości, zawieramy przymierze, że pragniemy wziąć na siebie imię Chrystusa, pamiętać o Nim i przestr-
zegać Jego przykazań, abyśmy zawsze [mogli] mieć ze sobą Jego Ducha. (Carol F. McConkie, „Świętość
ozdobą kobiety”, *Liahona*, maj 2017, str. 10)

Wierzymy w posłuszeństwo prawu obowiązującemu w miejscu naszego zamieszkania

Przeczytaj poniższą przykładową historię:

Dalia służy na misji w miejscu, w którym rząd nie pozwala na dzielenie się ewangelią poza budynkiem kościelnym. Jest sfrustrowana, ponieważ wie, że w mieście są ludzie, którzy chętnie przyjęliby ewangelię Jezusa Chrystusa, gdyby tylko mogła bardziej otwarcie o niej mówić. Rozważa nauczanie ludzi o Zbawicielu w potajemnych rozmowach na ulicy.

- Jak zareagowałibyscie w tej sytuacji?

Przeczytajcie podane materiały i zastanówcie się, w jaki sposób mogłyby one pomóc Dalii zrozumieć, co Ojciec Niebieski chciałby, aby uczyniła.

Doktryna i Przymierza 58:21–22

Artykuły wiary 1:12

I List do Tymoteusza 2:1–3

Aby zobaczyć, jak na potencjalny konflikt między rządem a religią zareagował Zbawiciel, przeczytajcie Ew. Mateusza 22:15–22 oraz następującą wypowiedź Prezydenta Dallina H. Oaksa z Pierwszego Prezydium:

Choć gdy wszyscy wierzący szanują boskie prawo, większość uznaje również, że wyświęcone od Boga jest także prawo cywilne. Pan Jezus Chrystus nakazał: „Oddawajcie więc, co jest cesarskiego, cesarzowi, a co Bożego, Bogu” (Ew. Mateusza 22:21). Tak więc, zgodnie z tymi naukami, musimy na tyle na ile to możliwe, przestrzegać *obu* systemów prawa. Kiedy pojawiają się wyraźne konflikty, musimy starać się je harmonizować. Kiedy są one naprawdę nie do pogodzenia, powinniśmy zjednoczyć się z podobnie myślącymi bliźnimi, starając się zmienić prawo cywilne tak, aby było ono w zgodzie z tym boskim. W każdym przypadku przed podjęciem decyzji — w bardzo rzadkich okolicznościach — by zlekceważyć jedno prawo na rzecz drugiego, musimy działać w sposób bardzo wyważony. (Dallin H. Oaks, „The Boundary between Church and State” [Granica między Kościołem a państwem; przemówienie wygłoszone podczas Drugiej Dorocznej Konferencji Sądownictwa i Kościoła, Sacramento, 20 października 2015], strona internetowa newsroom.ChurchofJesusChrist.org)

Odpowiedzcie na poniższe pytania.

- Czego takiego się dowiedzieliście, co mogłoby pomóc Dalii zrozumieć, że powinna szanować prawo miejsca, w którym służy?
- Jak sądzicie, dlaczego przestrzeganie prawa obowiązującego w miejscu, w którym mieszkacie, jest zasadą ewangelii Jezusa Chrystusa?

Wierzymy w wolność wyznania i sumienia

Odpowiedzcie na poniższe pytania.

- Kiedy zdarzyło się wam rozmawiać o religii lub o poglądach na duchowość z kimś wyznającym inne poglądy niż wy?
- Jak ta osoba zareagowała na wasze przekonania? Jak wy zareagowaliście na jej poglądy?

Wyobraźcie sobie następującą sytuację.

Leon należy do szkolnej drużyny piłki nożnej. Jeden z członków jego drużyny, Zain, ma pewien osobisty rytuał religijny, który wykonuje przed każdym meczem. Zain jest jedyną osobą reprezentującą to wyznanie w całej drużynie. Inni członkowie zespołu zauważyli, co robi Zain, i zaczęli mu z tego powodu dokuczać. Leon wie, że ludziom w ich społeczności zdarza się postrzegać negatywnie religię Zaina.

Przestudiujcie podane materiały i zastanówcie się, w jaki sposób mogą one odnosić się do sytuacji Leona oraz do waszych relacji z osobami, które wierzą w inne rzeczy niż wy.

Ks. Almy 30:7–9

Artykuły wiary 1:11

Prorok Józef Smith (1805–1844) nauczał:

Gdyby się miało okazać, że jestem gotów zginąć za 'mormona', odważnie głoszę przed Niebiosami, że jestem również gotów umrzeć w obronie praw prezbiterianina, baptysty lub jakiegokolwiek innego dobrego człowieka innego wyznania, gdyż ta sama zasada, która deptałaby prawa świętych w dniach ostatnich, deptałaby prawa [...] każdego innego wyznania, które może być niepopularne i zbyt słabe, aby się bronić.

Moją duszę inspiruje umiłowanie wolności — obywatelskiej i religijnej wolności dla całego rodzaju ludzkiego. (*Teachings of Presidents of the Church: Józef Smith* [Nauki Prezydentów Kościoła: Józef Smith; 2007], str. 345)

- Co takiego moglibyście powiedzieć Leonowi, aby pomóc mu zareagować w tej sytuacji?
- Czego dowiedzieliście się o tym, jak Ojciec Niebieski i Jezus Chrystus chcą, abyście traktowali tych, którzy wierzą inaczej niż wy?

Za kim podążać po śmierci Józefa Smitha

Przed swoją śmiercią Prorok Józef Smith nauczał Kworum Dwunastu Apostołów:

Bracia... zbliża się coś ważnego. Być może zabiją mnie moi wrogowie. Jeśli tak się stanie, a powierzone mi klucze i moc nie zostaną wam przekazane, zostaną one utracone z ziemi. Lecz jeśli tylko mogę z powodzeniem przekazać je na wasze głowy, wówczas pozwólcie

mi stać się ofiarą morderczych rąk, jeśli Bóg na to pozwoli, a mogę pójść z przyjemnością i satysfakcją, wiedząc, że moja praca została wykonana i że położony jest fundament, na którym ma być wzniesione królestwo Boże w tej dyspensacji pełni czasów.

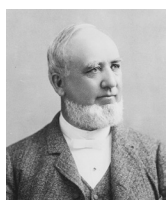
Odtąd na ramionach Dwunastu musi spoczywać odpowiedzialność za przewodzenie temu Kościołowi, aż wyznaczą innych, którzy po mnie nastąpią. (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [Nauki Prezydentów Kościoła: Józef Smith] [2007], str. 533–534)

Józef Smith nauczał także, że jedyną grupą ponad Kworum Dwunastu Apostołów jest Pierwsze Prezydium, ale kiedy prorok umiera, Pierwsze Prezydium zostaje rozwiązane (zob. *History, 1838–1856* [Manuscript History of the Church], tom B-1, str. 691, strona internetowa josephsmithpapers.org).

- Bazując na tym, czego się dowiedzieliście — co pomogłoby wam w zareagowaniu na przytoczone wcześniej trzy twierdzenia?
- Jaki wzór ustanowił Pan w kontekście kontynuacji przywództwa w Swoim Kościele po śmierci proroka?

Kiedy Brigham Young zwrócił się do świętych podczas ogólnego spotkania, wielu zapisało, iż doznali cudownego przeżycia i poczuli potwierdzenie od Ducha Świętego.

Prezydent George Q. Cannon (1827–1901), który później służył w Pierwszym Prezydium, powiedział:

Brigham Young [...] powstał i zwrócił się do ludzi [...]. Ci, którzy byli wtedy obecni, nie byli w stanie zapomnieć o wrażeniu, jakie to na nich wywarło! Efekt był nie mniej zaskakujący, niż gdyby Józef powstał z martwych

i ponownie przemówił w obecności zgromadzonych na zebraniu. Był to głos samego Józefa. I nie tylko usłyszano głos Józefa — w oczach zgromadzonych wyglądało, jakby stał przed nimi Józef we własnej osobie. Nigdy nie słyszeliśmy o wspanialszym i cudowniejszym wydarzeniu niż to, które miało miejsce w obecności tego zgromadzenia. Pan dał Swojemu ludowi świadectwo, które nie pozostawiało miejsca na wątpliwość co do tego, kim był człowiek, którego wybrał, aby im przewodził. Zarówno zobaczyli, jak i usłyszeli swymi naturalnymi oczami i uszami, a następnie do ich serc dotarły wypowiedziane wtedy słowa, którym towarzyszyła przekonująca moc Boga w ich sercach, a następnie zostali napełnieni Duchem i wielką radością. Panowało przygnębienie, a w niektórych sercach obecne były zapewne także zwątpienie i niepewność; lecz teraz było dla wszystkich jasne, że był to człowiek, któremu Pan nadał niezbędne upoważnienie, aby działać pośród nich w miejsce Józefa (George Q. Cannon, „Joseph Smith, the Prophet” [Józef Smith, Prorok], *Juvenile Instructor*, październik 1870, str. 174–175).

Emily Smith Hoyt, członkini Kościoła obecna wtedy, gdy Brigham Young zwracał się do świętych, zapisała:

Sposób rozumowania, wyraz twarzy, dźwięk jego głosu przyprawił o drżenie mą duszę. Na własne oczy widziałam ciało zamordowanego Józefa. Moje własne ręce poczuły lodowaty chłód śmierci na jego niegdyś szlachetnym czole. Wiedziałam, że Józef nie żyje. A jednak zaskoczona często mimowolnie zerkałam, aby upewnić się, czy to nie był on. To nie był on, to był Brigham Young, a jeśli ktoś wątpił w prawo Brigham Younga do zarządzania sprawami świętych, jedyne, co mam do powiedzenia, to: Zdobądźcie ducha Bożego i przekonajcie się sami. Pan zadba o swoich (Emily Smith Hoyt, in Lynne W. Jorgensen, „The Mantle of the Prophet Joseph Passes to Brother Brigham: A Collective Spiritual Witness” [Opończa Proroka Józefa przechodzi na Brata Brigham Younga: zbiorowe duchowe świadectwo], *BYU Studies*, tom 36., nr 4 [1996–1997], str. 164).

- W jaki sposób to doświadczenie wpłynęłoby na was, gdybyście sami tam byli?
- W jaki sposób do tego, co przestudiowaliście, może się odnosić Ks. Moroniego 10:5?

Pionierzy na świecie

Samoa Amerykańskie

„Bóg odpowiedział: tak”

Leva 'aia Levao miała poważne problemy zdrowotne. W 2015 roku jej oczy pokryły się ropniami. Zostały jednak uleczone po błogosławieństwie kapłańskim udzielonym przez misjonarzy. Misjonarze zaczęli czytać z nią Księgę Mormona.

Niektórzy mieszkańcy małej społeczności na wyspie nie byli zadowoleni z tego, że Levao rozważa zmianę wyznania. Szydzili z jej wysiłków i ją poniżali. Mimo to trwała niezachwiana i wkrótce przyjęła chrzest. Jej mąż, Tui, i trójka ich dzieci wkrótce zmienili wyznanie w ślad za nią, a Levao służyła później w swojej gminie jako prezydent Stowarzyszenia Pomocy. Inni, pod wpływem jej przykładu poświęcenia, nazwali ją sercem Kościoła we wsi Olosega.

Korea Południowa

„Już nigdy nie będzie mi naprawdę zimno”

Choi Dong Sull był prezbiteriańskim duchownym, który uważał, że jego obowiązkiem jest chronić członków kongregacji przed Kościołem Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich. Zaczął jednak spotykać się z misjonarzami i dostrzegać porządek w kwestiach doktrynalnych, które go niepokoiły. Wiedział, że jego nowe przekonania będą wymagały zmiany kariery i narażą na szwank jego relacje z ojcem, który był wówczas przewodniczącym Kościoła Prezbiteriańskiego w Korei.

Dong Sull zdecydował się przyjąć chrzest w rzece Han-gang. Wyjaśnił: „Chciałem, aby mój chrzest jak najbardziej przypominał chrzest Jezusa Chrystusa”. W mglisty poranek 5 września 1981 roku woda rzeki Han-gang była zimna, ale kiedy Dong Sull wyszedł z wody, czuł wewnętrzne ciepło. „Teraz należę do prawdziwego Kościoła Boga”, powiedział. „Już nigdy nie będzie mi naprawdę zimno”. Dwa tygodnie później chrzest przyjęła także jego żona i dwaj synowie — tym razem w ciepłym domu spotkań. Przystąpienie do Kościoła nie ułatwiło Dongowi Sullowi i jego rodzinie życia, ale otworzyło ich na nowe błogosławieństwa. „Prześladowań i cierpień [...] po moim chrzcie nie da się opisać”, powiedział Dong Sull. „W procesie [przystąpienia do Kościoła] straciliśmy wiele, ale zyskaliśmy więcej, niż kiedykolwiek marzyliśmy”.

Wybrzeże Kości Słoniowej

„Drzwi życia i szczęścia”

Lydie Zebo Bahie była ostatnim dzieckiem swojej rodziny. Mieszkali razem w rodzinnym domu, kiedy zmarli oboje rodzice. Ta strata doprowadziła Lydie do poważnej depresji. Jej bratanek, Faet Nadege, przedstawił jej Kościół Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich.

Kiedy Lydie poszła do kościoła po raz pierwszy, poczuła wielką miłość ze strony siostr z Organizacji Stowarzyszenia Pomocy i Organizacji Młodych Kobiet. Choć w okresie swojej depresji przestała czytać, podczas studiowania Księgi Mormona odnalazła w sobie na nowo siłę, aby się skupić. Przyjęła chrzest 18 listopada 1995 roku.

Niedługo po swoim chrzcie otrzymała możliwość odplacenia za miłość, której doznała, służąc w Stowarzyszeniu Pomocy i Organizacji Młodych Kobiet. Służyła również jako misjonarka gminy, zapraszając inne osoby do odkrywania tego samego poczucia przynależności i pokoju, które niedawno odnalazła sama. „Wszystkie te powołania wzmocniły mnie i pomogły mi rozwijać się zarówno pod względem duchowym, jak i psychicznym”, powiedziała Lydie.

Lydie była jedną z pierwszych siostr służących w Misji Kinszasa w Demokratycznej Republice Konga.

Zachowani do pomocy w gromadzeniu Izraela poprzez pracę świątynną i pracę nad historią rodziny

1. Przeczytaj Doktrynę i Przymierza 138:57–59 i odszukaj, w jaki sposób osoby przebywające w świecie duchów doznają odkupienia.
2. Przeczytaj poniższą wypowiedź Prezydenta Henry’ego B. Eyringa z Pierwszego Prezydium. Zwróć uwagę na informacje o uczuciach Zbawiciela względem osób, które uczestniczą w pracy świątynnej i pracy nad historią rodziny.

Pomyślcie o tym, jak to będzie, gdy spotkacie się ze Zbawicielem. Będziecie mieli swój wywiad. On zapłacił cenę za wasze grzechy i grzechy wszystkich duchowych dzieci Ojca Niebieskiego. On jest Jehową. On posłał Eliasza. On, powodowany doskonałą miłością, przekazał moce kapłaństwa, aby pieczętować i błogosławić. I zaufałam wam, pozwalając wam usłyszeć ewangelię podczas waszego życia, dając wam szansę przyjęcia zobowiązania do oferowania jej tym z waszych przodków, którzy nie mieli tej bezcennej sposobności. Pomyślcie o wdzięczności, jaką żywi On wobec tych, którzy płacą cenę poprzez pracę i wiarę wkładaną w odnajdywanie nazwisk swych przodków, i tych, którzy kochają ich i Jego wystarczająco mocno, aby oferować im życie wieczne w rodzinach, największy z darów Boga. On oferował im ostateczną ofiarę.

On będzie kochał i wyrażał uznanie tym, którzy zapłacą każdą możliwą dla nich cenę, aby pozwolić swym przodkom wybrać zaoferowane przez Niego życie wieczne. (Henry B. Eyring, „Serca złączone razem”, *Liahona*, maj 2005, str. 78–79)

3. Jak sądzisz, w jaki sposób zaangażowanie w badanie historii rodziny i pracę świątynną może sprawić, że będziesz brać przykład z Jezusa Chrystusa?
4. Czy jest jakieś osobiste przeżycie, fragment z pism świętych lub wypowiedź przywódcy Kościoła, które chciałbyś przytoczyć w tym kontekście?

Zachowani do pomocy w gromadzeniu Izraela poprzez pracę świątynną i pracę nad historią rodziny

1. Przeczytaj Doktrynę i Przymierza 138:57–59 i odszukaj, w jaki sposób osoby przebywające w świecie duchów doznają odkupienia.
2. Przeczytaj poniższą wypowiedź Prezydenta Henry’ego B. Eyringa z Pierwszego Prezydium. Zwróć uwagę na informacje o uczuciach Zbawiciela względem osób, które uczestniczą w pracy świątynnej i pracy nad historią rodziny.

Pomyślcie o tym, jak to będzie, gdy spotkacie się ze Zbawicielem. Będziecie mieli swój wywiad. On zapłacił cenę za wasze grzechy i grzechy wszystkich duchowych dzieci Ojca Niebieskiego. On jest Jehową. On posłał Eliasza. On, powodowany doskonałą miłością, przekazał moce kapłaństwa, aby pieczętować i błogosławić. I zaufałam wam, pozwalając wam usłyszeć ewangelię podczas waszego życia, dając wam szansę przyjęcia zobowiązania do oferowania jej tym z waszych przodków, którzy nie mieli tej bezcennej sposobności. Pomyślcie o wdzięczności, jaką żywi On wobec tych, którzy płacą cenę poprzez pracę i wiarę wkładaną w odnajdywanie nazwisk swych przodków, i tych, którzy kochają ich i Jego wystarczająco mocno, aby oferować im życie wieczne w rodzinach, największy z darów Boga. On oferował im ostateczną ofiarę.

On będzie kochał i wyrażał uznanie tym, którzy zapłacą każdą możliwą dla nich cenę, aby pozwolić swym przodkom wybrać zaoferowane przez Niego życie wieczne. (Henry B. Eyring, „Serca złączone razem”, *Liahona*, maj 2005, str. 78–79)

3. Jak sądzisz, w jaki sposób zaangażowanie w badanie historii rodziny i pracę świątynną może sprawić, że będziesz brać przykład z Jezusa Chrystusa?
4. Czy jest jakieś osobiste przeżycie, fragment z pism świętych lub wypowiedź przywódcy Kościoła, które chciałbyś przytoczyć w tym kontekście?

Ćwiczenie związane ze studiowaniem Artykułów wiary

Krok 1. Wybierz jeden z Artykułów wiary, który chciałbyś dzisiaj przestudiować, i odpowiedz na następujące pytania:

- Jaką wieczną prawdę lub wieczne prawdy poznajesz dzięki temu artykułowi wiary?
- W jaki sposób zawarte w tym artykule wiary nauki mogą wpłynąć na twoją relację z Ojcem Niebieskim i Jezusem Chrystusem?

Krok 2. Wybierz co najmniej dwie z podanych opcji, aby dowiedzieć się więcej na temat wybranego artykułu wiary:

- Naucz się na pamięć.* Zastanów się, co ułatwi ci nauczanie się na pamięć artykułu wiary. Poświęć czas na jego zapamiętanie.
- Znajdź powiązane zasoby.* Znajdź fragmenty pism świętych lub wypowiedzi przywódców Kościoła, które odnoszą się do wybranego przez ciebie artykułu wiary. Aby ułatwić sobie zadanie, możesz korzystać z narzędzi takich jak: przypisy w twoim egzemplarzu pism świętych, Przewodnik po pismach świętych lub funkcja wyszukiwania w aplikacji Biblioteka ewangelii.
- Wykonaj ilustrację.* Wykorzystaj techniki plastyczne, aby przekazać lub przedstawić nauki z wybranego artykułu wiary. Możesz wykonać rysunek, kolaż, chmurę słów lub mem. (Ze względu na świętą naturę Boga unikaj rysowania członków Boskiej Trójcy).
- Wymyśl przykładową historię.* Zastanów się nad sytuacjami lub pytaniami, z którymi ty lub inni nastolatki zmagacie się odnośnie do ewangelii, a przy których mógłby pomóc wam wybrany artykuł wiary. Zapisz tę historię lub te pytania i wyjaśnij, w jaki sposób lub dlaczego prawdy zawarte w artykule wiary mogą się tu przydać.
- Złóż świadectwo.* Zapisz swoje świadectwo o prawdach nauczanych w wybranym artykule wiary. Opisz, w jaki sposób te nauki pobłogosławiły cię w życiu i pomogły ci się zbliżyć do Boga.